

בש"פ 8007/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8007/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 31682-10-14 מיום 27.10.2014 שניתנה על ידי כבוד סגנית הנשיא השופטת ר' יפה-כ"ץ

בשם המבקש: עו"ד אור שבתאי רווח

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' סגנית הנשיא השופטת ר' יפה-כ"ץ) מיום 27.10.2014 בעמ"ת 31682-10-14 הדוחה ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט י' עטר) מיום 22.9.2014 במ"ת 37306-09-14 לפיה ישוחרר המבקש בתנאים מגבילים.

1. נגד המבקש הוגש ביום 15.9.2014 כתב אישום בבית משפט השלום בבאר שבע, המייחס לו עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.9.2014 נפגש המבקש עם עובדת סוציאלית כחלק מהתכנית להגנת עדים בה הוא מצוי. בפגישה, אמרה העובדת הסוציאלית למבקש כי אשתו, אשר החלה זה מכבר בהליכי גירושין ממנו ברבנות, יכולה להתחיל חיים חדשים בלעדיו ובתגובה לכך הוא איים כי "יתאבד עליה". בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו. בבקשה נטען כי קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -

מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי) שכן מדובר בעבירת איומים שעניינה אלימות כלפי בן משפחה וכן כי קיימת עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי, בשל החשש כי המבקש יסכן את בטחון הציבור. עוד צוין בבקשה, כי למבקש עבר פלילי.

2. בדיון שהתקיים ביום 22.9.2014 בבית משפט השלום ציינה באת כוח המשיבה כי אשתו של המבקש מסרה הודעה במשטרה כי האיום האמור הוא "הבל הבלים", כי היא אינה חוששת מפני המבקש וכן כי הוא מעולם לא הרים עליה יד. אולם, באת כוח המשיבה הוסיפה וציינה כי לשיטת המשיבה יש להתייחס להודעה זו בספקנות רבה, נוכח העובדה שלמבקש יש רישום פלילי ללא הרשעה משנת 2012 בגין תקיפת סתם של אשתו. עוד צוין כי למבקש עבר פלילי ישן בעבירות רכוש. באת כוח המשיבה הוסיפה בדיון כי ממזכר שחיברה העובדת הסוציאלית בעניינו של המבקש (נספח ה' המצורף לבקשה דנן, להלן: המזכר) עולה עוד כי הוא איים שיתאבד, ואמירה המוכיחה לשיטת המשיבה כי המבקש הוא אדם שאין לו "מה להפסיד", ועובדה זו מחזקת את המסוכנות הנשקפת ממנו.

בתום הדיון החליט בית משפט השלום כי קיימות במקרה זה ראיות לכאורה וכן עילת מעצר נגד המבקש. בית משפט השלום קבע כי המסוכנות הנשקפת מן המבקש נלמדת מן הדברים שאמר לעובדת הסוציאלית וכן ממערך הנסיבות הקונקרטי בעניינו ובין היתר מן העובדה שהוא מוחזק בתכנית להגנת עדים, אשר ככל הנראה הובילה את אשתו אל ההחלטה להתגרש ממנו, וכן מן המזכר בו נכתב כי המבקש סובל מדכדוך ואף הביע מחשבות אובדניות. בית משפט השלום היה ער לכך שאשתו של המבקש ציינה כי היא אינה חשה מאוימת על ידו וכן כי לדבריה הוא לא הרים עליה יד בעבר, אך סבר כי אמירה זו אינה מדויקת נוכח הרישום הקודם של המבקש בגין תקיפת סתם כאמור. עוד צוין בית משפט השלום כי שקל לשחררו לחלופת מעצר בבית אמו ובהשגחתה, אך נוכח העובדה כי המבקש ממילא מפוקח כיום במסגרת שהייתו בדירות מסתור בתכנית להגנת עדים וכן בשל החשש לביטחון, סבר בית משפט השלום כי המשך הפיקוח עליו במסגרת התכנית להגנת עדים כאמור, מהווה חלופת מעצר ראויה בנסיבות העניין. על כן, נקבע כי המבקש ישוחרר בתנאים הבאים: נאסר עליו ליצור כל קשר במישורין או בעקיפין עם אשתו. בכל הקשור לקידום הליכי הגירושין או הסדרי הראיה עם הילדים, נקבע כי המבקש ימנע מיצירת קשר עם אשתו והדברים יעשו בסיוע בא כוחו או גורם חיצוני אחר. עוד נקבע כי המבקש לא יתקרב למרחק הנופל מ-10 קילומטרים מהעיר דימונה ולא יכנס לתחומה של העיר, כי הוא יתייצב לכל הדיונים בעניינו וכי הוא יפקיד סך של 5,000 ש"ח וכן ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 10,000 ש"ח, כל אחת, להבטחת התנאים שנקבעו.

3. המבקש הגיש ערר לבית המשפט המחוזי על החלטתו של בית משפט השלום ובדיון שהתקיים שם הועלתה האפשרות כי יוגש בעניינו של המבקש תסקיר מטעם שירות המבחן אשר בו תיבחן המסוכנות הנשקפת ממנו. בא כוח המבקש צוין כי הוא מתנגד לקבלת תסקיר כאמור וטען כי תסקיר כזה אינו נדרש בנסיבות דנן בהן המבקש משוחרר כבר חודשיים מאז השמעת האיום לכאורה ואף על פי כן לא ארע דבר. בא כוח המשיבה הסכים מצידו לקבלת התסקיר. בהחלטתו קבע בית המשפט המחוזי כי אכן קיימות ראיות לכאורה לאיום מצד המבקש על חייה של אשתו בפני העובדת הסוציאלית, וכן קיימת עילת מעצר. בית המשפט המחוזי צוין כי בית משפט השלום היה ער למצבו המיוחד של המבקש כמי שנוטל חלק בתכנית להגנת עדים וכן לעובדה שאשתו אינה חשה מאוימת על ידו, והוא הוסיף וצוין כי בית משפט השלום הכיר בעצימות הנמוכה של האיום הנשקף מצד המבקש ועל כן, השית עליו תנאי שחרור מינימליים והכרחיים. בנתונים אלה ובהיעדר תסקיר של שירות המבחן אשר לקבלתו התנגד המבקש, קבע בית המשפט המחוזי כי אין מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט השלום.

מכאן הבקשה שבפני.

4. המבקש טוען כי הבקשה דן מעלה שאלה משפטית באשר לקיומן של ראיות לכאורה וזאת עקב התערבותה של המשיבה במערכת היחסים שבין מטפל ומטופל אשר כתוצאה ממנה הוגש נגדו כתב האישום. בהקשר זה נטען כי העובדת הסוציאלית סירבה למסור הודעה במשטרה אודות דבריו של המבקש ועובדה זו מלמדת כי אין מדובר באיום אלא בקטעי שיחה בין המבקש למטפלת שלו. המבקש מוסיף וטוען להיעדרה של עילת מעצר נוכח העובדה שלא נשקפת ממנו מסוכנות שכן אשתו, שהיא מושא האיום לכאורה, הצהירה כי היא אינה מרגישה מאוימת על ידו. בהקשר זה, טוען המבקש עוד כי עברו הפלילי קל ולבסוף הוא טוען כי כתב האישום שהוגש נגדו נועד להפעיל עליו לחץ כדי שימשיך ויפעל כסוכן משטרה.

המשיבה מצידה טוענת כי הבקשה לא עומדת בתנאים לקבלת רשות ערעור בגלגול שלישי. לשיטתה, עיקר טענותיו של המבקש אינן ראיות להתברר במסגרת הבקשה דן ומקומן הוא בהליך העיקרי המתנהל בעניינו. לגופו של עניין, טוענת המשיבה כי הגשת כתב האישום לא נועדה להתערב ביחסיו של המבקש עם אשתו, והיא נבעה אך ורק מן האיום שהשמיע באוזני העובדת הסוציאלית, אשר נוכח רישומו הפלילי הקודם, מלמדת על מסוכנות מוחשית הנשקפת ממנו כלפי אשתו. בהקשר זה מוסיפה המשיבה וטוענת כי סירובו של המבקש כי יערך תסקיר בעניינו על-ידי שירות המבחן, מונע מבית המשפט את היכולת לעמוד על רמת המסוכנות הנשקפת ממנו כלפי הציבור וכלפי אשתו.

5. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערר ב"גלגול שלישי" על החלטה בענייני מעצר וחלופת מעצר תינתן במקרים חריגים בלבד. בבואו לבחון האם ליתן רשות ערר, ישקול בית המשפט האם הבקשה מעוררת שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש וכן האם ההחלטה מושא הבקשה פוגעת פגיעה מוחשית ובלתי מוצדקת בזכויותיו (בש"פ 6929/12 בן דוד נ' מדינת ישראל, פס' 6 (27.9.2012)). הבקשה דן אינה עומדת בתנאים האמורים ועל כן דינה להידחות. למעלה מן הצורך, יודגש כי גם לגופו של עניין אין מקום להתערב בהחלטותיהן של הערכאות קמא המאזנות כהלכה בין זכויותיו של המבקש לבין האינטרס של שלום הציבור בכלל וביטחונה של אשתו בפרט, ואינן פוגעות במידה העולה על הנדרש בחירותו. יודגש – נוכח סירובו של המבקש לקבלת תסקיר של שירות המבחן בעניינו, לא ניתן לקבל הערכה מפורטת יותר באשר למסוכנות הנשקפת ממנו ועל כן, בדין סבר בית המשפט המחוזי כי בנסיבות אלה ובהינתן האיום המפורש שהשמיע המבקש, לכאורה, כלפי אשתו וכן לנוכח הרישום הפלילי מן העבר בשל תקיפתה, הכף נוטה לחובתו. אשר לטענת המבקש כי נפל פגם בראיות לכאורה נגדו בשל העובדה שהעובדת הסוציאלית סירבה למסור הודעה במשטרה, יצוין כי מן המזכר שנרשם בעניין זה במשטרה עולה שהעובדת הסוציאלית מסרה כי היא "אינה יכולה למסור עדות" ועל כן היא שבה והעבירה למשטרה את המזכר שרשמה בתוספת חתימתה (נספח ח' לבקשה דן - הדגשה הוספה). בשלב זה ולצורך המעצר - די בכך.

בשל כל הטעמים המפורטים לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ב בכסלו התשע"ה (14.12.2014).

ש ו פ ט ת